

mentariske råd i december 1951 vedtog et udkast til vedtægter for rådet, måtte man konstatere, at Finland ikke mente at kunne tiltræde den foreslåede ordning. Dette — at Finland ikke mente at kunne være med — følte som et savn af alle i Norden, og der blev derfor i vedtægtsudkastet åbnet en mulighed for, at repræsentanter for Finland kunne deltage i rådets arbejde, når det ønskedes fra finsk side.“

Ønsket om at få Finland tilsluttet Nordisk Råd var nu ved at blive virkeliggjort. „En væsentlig årsag hertil tror jeg man kan finde deri, at rådet i nøje overensstemmelse med de retningslinier, der blev fastsat i rådets vedtægter, har formået at udføre sit store og betydningsfulde arbejde på en sådan måde, at dette arbejde har vundet respekt og skabt tillid.“

De påtænkte vedtægtsændringer var ved den danske og den svenske regerings foranstaltning blevet forelagt for regeringerne i Helsingfors, Oslo og Reykjavik, og det kunne forventes, at tilslutning derfra ville foreligge i den nærmeste fremtid, hvilket også inden sagens 1. behandling viste sig at holde stik.

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider og vedtoges uændret og enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

---

2. Finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957 (se side 46).

---

3. Lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956 (se side 50).

---

4. Lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 641. — C. sp. 17].

Fremsat skriftligt i folketinget ¹⁰/₁₁ (F. sp. 881). 1. beh. ¹⁷/₁₁ (F. sp. 1040). Partiernes ordførere: Hans Knudsen, Øllgaard, Poul Møller, Axel Sørensen, Alfred Jensen og Søren